

Απουσία ωφέλιμου λόγου

/ Θεολογία και Ζωή

image not found or type unknown

Πήγε κάποτε στον αββά Φήλικα

ένας αδελφός, έχοντας μαζί του και μερικούς κοσμικούς. Παρακάλεσε λοιπόν τον αββά να τους πει ωφέλιμο λόγο. Ο γέροντας όμως σώπαινε. Ο αδελφός συνέχισε να τον παρακαλεί ώρα πολλή, οπότε εκείνος τους είπε:

- Θέλετε ν' ακούσετε ψυχωφελή λόγο;

- Ναι, αββά, αποκρίθηκαν.

- Δεν υπάρχει πια λόγος, είπε ο γέροντας. Γιατί όταν οι αδελφοί ρωτούσαν τους γέροντες και έκαναν όσα εκείνοι τους συμβούλευαν, ο Θεός έδινε λόγο, για να ωφεληθούν εκείνοι που ρωτούσαν. Τώρα όμως, επειδή ρωτάνε αλλά δεν εφαρμόζουν όσα ακούνε, πήρε ο Θεός τη χάρη του λόγου από τους γέροντες. Δεν βρίσκουν πια τι να πούν, γιατί δεν υπάρχει εργάτης της αρετής.

Όταν τον άκουσαν οι επισκέπτες, αναστέναξαν και είπαν:

- Προσευχήσου για μας, αββά.

Από το Γεροντικό